

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.III.1.203/2010/12. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2011. év május hó 17. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt M.S. és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a VI. és XIII. rendű terheltek által, - a XIII. rendű terhelt esetében védője útján - benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Fővárosi Bíróság 15.B.196/2003/453. számú és a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.243/2009/24. számú ítéletét K.G. VI. rendű és M.Zs. XIII. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 8.300 (nyolcezer-háromszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Bíróság a 2009. február 27-én kelt 15.B.196/2003/453. számú ítéletével a VI. rendű terheltet 1 rendbeli, társtettesként elkövetett, a Btk. 282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette, valamint a Btk.

282.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt, halmazati büntetésül 4 évi fegyházbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

M.Zs. XIII. rendű terheltet a Btk. 282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette miatt, mint társtettes 4 évi fegyházbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

A bíróság rendelkezett a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint vagyonelkobzásról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a következő.

K.G. 1990. március 27-től dolgozott az R.G. Zrt. növényüzemében, gyógyszeralapanyag gyártóként. A növényüzemben többek között anyarozs feldolgozása is folyt, amely a lizergsav-dietil-amid (LSD) egyik alapanyaga.

K.G. pontosan meg nem állapítható körülmények között hozzájutott az LSD korong előállításához szükséges lizergsav-dietil-amid tartalmú folyadékhoz. A VI. rendű terhelt alkalmi ismerőse volt Zs.J., akivel egy XIV. kerületi szórakozóhelyen ismerkedtek össze. Egy megbeszélés során K.G. Zs.J.-nek elmondta, hogy LSD korong előállításához szükséges LSD tartalmú folyadékot, illetőleg itatóspapírt tud nagyobb mennyiségben beszerezni, és amennyiben Zs.J.-nek erre szüksége van, részére továbbértékesítés céljából eladná.

Zs.J. kezdetben csak kipróbálásra vett át csekélyebb darab számú LSD korongot, amelyet K.G. oly módon készített el, hogy saját maga csöpögtette rá az LSD tartalmú folyadékot az itatóspapírra és a már kész állapotban lévő korongokat adta át Zs.J.-nek.

Zs.J. felmérte, hogy az LSD tartalmú korongra vásárlói körében lenne igény, ezért 1999. év folyamán a kezdetben kész korongok helyett a későbbiek során K.G.-től már csak az LSD tartalmú folyadékot és itatóspapírt vette át, majd ő maga készítette el az LSD-s korongot.

A VI. rendű terhelt elmondta és megmutatta Zs.J.-nek, hogy a kisméretű itatóspapírra egy korong elkészítéséhez 4 csepp folyadékot kell felvinni. Úgy állapodtak meg, hogy amennyiben 1000 db korong elkészítéséhez szükséges folyadékot és itatóspapírt ad át Zs.J.-nek, akkor tőle ellenértékként 300.000 forintot kap.

Zs.J. 1999. évtől kezdődően 2001 januárjáig K.G.-től szerezte be az

LSD korongokat, amelyeket azután haszonnal adott tovább oly módon, hogy 1500 Ft/db áron, illetőleg 100 db fölötti mennyiség esetében 500 Ft/db áron értékesítette azokat.

A VI. rendű terhelt ezen időszakban összesen, minimálisan 2 alkalommal az LSD korong elkészítéséhez szükséges LSD folyadékot és itatóst, 3 alkalommal pedig kész korongokat adott át Zs.J.-nek. Zs.J. a kész, illetve általa elkészített korongokból összesen legalább 21.600 db kész korongot értékesített.

A 21.600 db LSD korong összesen legalább 1296 gramm LSD-t tartalmazott, amely a jelentős mennyiség alsó határát többszörösen meghaladta.

A VI. rendű terhelt 2002. július 29-i elfogásakor az ORFK Bűnügyi Főigazgatóság Szervezett Bűnözés Elleni Igazgatóságának eljáró nyomozói házkutatást tartottak a Sz., Cs. úti lakásában. A házkutatás során megtalálták a K.G. által ismeretlen körülmények között - saját fogyasztás céljára - megszerzett 1,20 gramm nettó tömegű marihuánát.

A lefoglalt, fogyasztás céljára megszerzett marihuána 9-THC mennyisége 0,07 gramm, amely a csekély mennyiség felső határát nem éri el.

A XIII. rendű terhelt és A.M. ismeretsége 1998. évben kezdődött. M.Zs. 1998 novemberétől kezdődően árusított ismeretlen forrásból származó speed port és marihuánát 1999 áprilisáig bezárólag. Kezdetben A.M. vásárolt M.Zs.-től pontosan már meg nem meghatározható mennyiségű és fajtájú kábítószer.

2000. évben már A.M. volt az, aki a Zs.J.-től megvásárolt speedet és LSD korongot értékesítette M.Zs.-nek, aki azt szintén továbbértékesítés céljából szerezte meg.

M.Zs. A.M.-től 2000. év folyamán legalább fél éven át, 3 hetente vásárolt alkalmanként 20 gramm speedet és 50 db korongot, amelyet továbbértékesített. 2001. év januárjában Zs.J. külföldre szökését követően a B.B. garázsában elrejtett és Zs.J.-től származó, 300 gramm speed port B.B. M.Zs.-nek 400.000 Ft-ért eladta, aki azt szintén továbbértékesítette.

A XIII. rendű terhelt ezen időszak alatt összesen, legalább 460 gramm speed port és 400 db LSD korongot vásárolt, ezen belül A.M.-től 160 gramm speed port, B.B.-től 300 gramm speed port, míg az LSD korongot A.M.-től vásárolta meg.

Az általa megvásárolt speed por összesen 4,6 gramm amfetamin-bázist, míg a 400 db LSD korong 24 milligramm LSD-t tartalmazott.

Cs.Z. 1998 novemberétől 1999 áprilisáig összesen 92 gramm speed port és 6 gramm marihuánát szerzett meg oly módon, hogy a kábítószeréért Budapestre utazott, és ott az F.A. által neki bemutatott M.Zs.-től vásárolta meg ezt a mennyiséget saját fogyasztás céljából.

A 92 gramm speed por 0,46 gramm amfetamin-bázist, a 6 gramm marihuána 0,0006 gramm THC-t tartalmazott.

Az M.Zs. XIII. rendű terhelt által értékesített kábítószernek hatóanyagtartalma együttesen a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta.

A marihuána hatóanyaga a delta-9-THC, az extasy tabletták leggyakoribb hatóanyaga az MDMA és az MDA a 142/2004. (IV.29.) számú kormányrendelet P1 jegyzéke értelmében, míg a speed por hatóanyaga, az amfetamin ugyanezen kormányrendelet P2 jegyzéke értelmében veszélyes pszichotrop anyagnak és mint ilyen, kábítószernek minősül.

A lysergide (LSD, LSD 25) a 142/2004. számú kormányrendelet P1 jegyzéke értelmében pszichotrop anyagnak, s ekként kábítószernek minősül.

A jogi értelemben a Btké. 23.§-a szerint a csekély mennyiség felső határa amfetamin esetében 0,5 gramm, a delta-9 tetrahydrokannabinol, valamint MDMA, MDA esetében 1 gramm, LSD esetén 0,001 gramm. A jogi értelem szerinti jelentős mennyiség alsó határa a csekély mennyiség felső határának hússzorosa, vagyis amfetamin esetében 10 gramm, MDMA, MDA és delta-9-THC esetében 20 gramm, LSD esetén 0,02 gramm.

Az ítélet ellen az ügyész valamennyi terhelt terhére a kiszabott büntetés súlyosítása, míg a terheltek és védőik felmentés végett, illetve a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A kétoldalú fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2010. március 31. napján jogerős 3.Bf.243/2009/24. számú ítélete - a felülvizsgálattal érintett terheltek tekintetében -, az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a XIII. rendű terhelt cselekményének minősítésénél a társtettessegre utalást mellőzte, ugyanakkor a VI. rendű terhelttel szemben 10 millió forint, míg M.Zs. XIII. rendű terhelt esetében 1 millió forint vagyonelkobzást rendelt el.

A jogerős ítéletekkel szemben K.G. terhelt, valamint M.Zs. - védője útján - terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

A VI. rendű terhelt - felülvizsgálati indítványát a Be. 416.§ (1)

bekezdés b) pontjára alapozva - sérelmezte a bűnhalmazat téves megállapítását, valamint ennek súlyosító körülményként történő értékelését.

Álláspontja szerint ugyanis a Btk. 282.§-ába ütköző kábítószerrel visszaélés miatt a Fővárosi Főügyészség gyakorlatilag nem emelt vádat, mindössze a végindítványában kezdeményezte a büntetőjogi felelősségre vonást.

A csekély mennyiségű, saját fogyasztásra megszerzett kábítószer 2002. július 29-én foglalták le, és ezt követően az ügyészi végindítvány előterjesztéséig e tekintetben semmiféle büntető eljárásjogi cselekményre nem került sor, sőt vádemelés sem történt, ezért a terhére megállapított bűncselekmény büntethetősége a Btk. 33.§ (1) bekezdés b) pontja alapján elévülés címén 2005 augusztusában megszűnt.

A terhelt ezzel kapcsolatosan hivatkozott az 1/2007. számú büntető jogegységi határozatra, amely szerint a Btk. 282/A.§ és a 282.§ alá tartozó törvényi tényállások egymással valóságos anyagi halmazatot képeznek, így az elévülés szempontjából is meg kell különböztetni e cselekményeket.

Ezen túlmenően a felülvizsgálati indítványának 2) pontjában a vagyonek Kobzás elrendelését jogsértőnek tartotta. Megítélése szerint a vagyonek Kobzásnak a mellékbüntetések közül az intézkedések közé történő elhelyezése óta már nem jelent vagyoni jellegű büntetést, mivel az elkövető jogszerűen szerzett vagyonát nem érintheti.

Álláspontja szerint sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem folytatott le bizonyítást arra vonatkozóan, hogy milyen vagyontárggyal, vagyonnal rendelkezett, amely esetlegesen a terhére rótt bűncselekményből származott volna. Ebből következően a Btk. 77/B.§-ába ütköző vagyonszerzés az ő esetében nem állapítható meg, ugyanis 12 évi munkaviszonnyal rendelkezett, 30 éves koráig a szüleinél lakott, egészségpénztártól való távozás után 1 millió forint összeget kapott, ebből következően az ingatlan vagyona legális jövedelemből származott.

Hivatkozása szerint a Btk. 77/B.§ (5) bekezdése alapján a vagyonek Kobzás nem rendelhető el arra a vagyonra, amelyet jóhiszeműen, ellenérték fejében szereztek. Ebből következően tehát téves a jogerős ítéletnek az a megállapítása, miszerint a tulajdonát képezné egy 71 m² alapterületű öröklakás, ugyanis a valóság ezzel szemben az, hogy 78 m² alapterületű lakással rendelkezik, amelynek 2008. évtől mindössze a fele részben tulajdonosa.

A felülvizsgálati indítványban a VI. rendű terhelt részletes számítást végzett a tekintetben, hogy az ítéleti tényállás alapján is legfeljebb 6.480.000 forint összegű haszna származhatott volna, amihez képest a 10 millió forintos vagyonelkobzás eltúlzottan súlyos.

A felülvizsgálati indítvány eljárási szabálysértésre is hivatkozott, ugyanis álláspontja szerint A.M. nem cáfolható állítása szerint a nyomozás során tett vallomását súlyos kábítószeres elvonásos állapotban tette meg, és ebben az időszakban is kábítószerfüggő volt. A 01. számú tanú szintén, az igazságügyi elmeorvos-szakértő szerint is kokainfüggő állapotában tette meg a vallomását, amelynek következtében e vallomások bizonyítékként nem vehetők figyelembe.

A Be. 81.§ (1) bekezdés c) pontja értelmében ugyanis, akitől testi vagy szellemi állapota miatt nyilvánvalóan nem várható helyes vallomás, az nem hallgatható ki tanúként.

A felülvizsgálati indítvány a továbbiakban sérelmezte az in dubio pro reo elvének megsértését is. Álláspontja szerint az alapügyben eljáró bíróságok olyan tényeket és körülményeket értékelték a terhére, amelyek az eljárás során nem nyertek egyértelmű és kétséget kizáró bizonyítást.

Ezen túlmenően a felülvizsgálati indítvány részletesen elemzi Zs.J., A.M., valamint a 01. számú tanú vallomását, illetve e vallomások közötti ellentmondásokat, amelynek lényege szerint részben a kábítószeres mennyiségét, részben pedig az ő személyét illetően nem szolgáltatottak aggálytalan bizonyítékokat.

A felülvizsgálati indítvány kétségbe vonta a büntetőeljárás során igénybevett szakértő véleményét, valamint az R.G. Zrt. tájékoztatóját is.

Mindezek alapján a VI. rendű terhelt a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.

A XIII. rendű terhelt, védője útján benyújtott felülvizsgálati indítványa a Be. 416.§ (1) bekezdés a) és b) pontja alapján a XIII. rendű terhelt felmentését, illetve másodlagosan a terhelt büntetésének megváltoztatását és felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

A felülvizsgálati indítvány alapvetően a Veszprémi Városi Bíróság 7.B.819/2000/46. számú, felmentő bírósági ítéletre hivatkozással állította, hogy az azt hatályon kívül helyező és új eljárás lefolytatására utasító másodfokú ítélet a XIII. rendű terhelt

terhére szólóan semmiféle új körülményt vagy tényrt nem állapított meg, ebből következően a megismételt eljárás során teljesen megalapozatlan volt védencc bűnösségének megállapítása.

A felülvizsgálati indítvány alapvetően a terhelt védekezésének elvetését és a terhelt-társak, illetve a tanúk vallomásának elfogadását sérelmezte.

Ezen túlmenően kifogásolta a terhelt által elkövetett cselekmény minősítését is, miszerint a több évet átfogó és rendszeres tevékenységet feltételező becslés abban az esetben nem képezhetné kifogás tárgyát, ha a „jelentős mennyiség” alsó határát többszörösen meghaladó mennyiségű kábítószerrel lenne szó, tehát ha a pontos tényadatokkal alá nem támasztott becslés nem hatna ki a lényegesen súlyosabb minősítésre.

A felülvizsgálati indítvány részletesen, táblázatba összefoglalva mutatta ki, hogy a XIII. rendű terhelt milyen mennyiségben vásárolt és értékesített kábítószer. Ebből következően álláspontja szerint az értékesített kábítószer az ítélet szerinti összegezésben sem haladják meg a csekély mennyiség felső határát, sőt azt el sem érik.

A felülvizsgálati indítvány értelmében a jelentős mennyiség kizárólag az ítélet szerint vásárolt 400 LSD korong esetében lenne megállapítható, ám itt is csak hozzávetőleges becslésről van szó.

Az állítólagos elkövetési idő után mintegy 10 év elteltével megállapított mennyiség a jelentős mennyiség alsó határát pedig csak nem egészen annak negyedével lépi túl, de ez a tétel még az ítélet logikáját alapul véve sem minősíthető kereskedés tárgyának.

Kereskedésről ugyanis akkor lehet szó, ha az ítéletben igazolható, hogy a felelősségre vont személy a rendszeresen megvásárolt kábítószer eleve haszonszerzési, forgalmazási céllal szerezte be és adta tovább. A felülvizsgálati indítvány ugyanakkor hivatkozik a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. számú büntető jogegységi határozatára, amely szerint a kábítószer kereskedés céljára történő megszerzése (megvétele) önmagában akkor is a kereskedés keretébe illeszkedő elkövetési magatartás, ha ahhoz többlet magatartás nem kapcsolódik.

A felülvizsgálati indítvány szerint azonban a jogegységi döntés megállapítása csak akkor alkalmazandó, ha a megvásárláshoz nem társult eladás, és egyértelműen igazolható, hogy a teljes mennyiség kereskedelmi céllal történő megvételéről van szó. Ebből az is következik, hogy ha egyaránt történt vétel és eladás is, ám az ítélet szerint a megszerzett mennyiség nem azonos az igazolhatóan eladott mennyiséggel, akkor bizonyítani szükséges, hogy a terhelt a teljes megszerzett mennyiséget kereskedési céllal szerezte meg.

Ez különösen akkor indokolt, ha a súlyosabb elkövetői alakzat minősített esetét csak jelentéktelen mértékben alapozza meg a kérdéses mennyiség.

A felülvizsgálati indítvány szerint még az ítélet saját érv rendszerét és logikáját alapul véve is csupán annyi bizonyítható, hogy 1998. évben és 1999-ben a XIII. rendű terhelt A.M.-től és B.B.-től kábítószerrel vásárolt, amelynek pontos mennyisége már nem állapítható meg. Arra vonatkozó kétséget kizáróan bizonyított adat viszont nincs, hogy a megvett kábítószer a jelentős mennyiség alsó határát elérte volna.

Összességében tehát a jelentős mennyiségre kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés miatt a XIII. rendű terheltet több okból sem lehet felelősségre vonni. Egyrészt ugyanis kétséges, hogy az általa megszerzett, és becsléssel megállapított speed, és korongok hatóanyaga a jelentős mennyiség alsó határát elérte volna, másrészt az esetleg megállapítható tényleges kereskedés esetében az ítélet által megállapított mennyiség csekélynek minősül.

Ezen túlmenően a felülvizsgálati indítvány az általa vélt helyes minősítésre hivatkozással indítványozta a büntetés enyhítését, mivel nyomatékos enyhítő körülmény, hogy a terhelt 10 éve áll a büntetőeljárás hatálya alatt, ugyanakkor indokolatlan volt a terhelt korábbi elítéléseire, mint súlyosító körülményre vonatkozó utalás.

A Legfőbb Ügyészség a BF.3471/2010. számú átiratában K.G. VI. rendű terhelt, a BF.3541/2010. számú átiratában pedig az M.Zs. XIII. rendű terhelt - védője útján előterjesztett - felülvizsgálati indítványával kapcsolatosan a megtámadott határozatok hatályában fenntartására tett indítványt.

A nyilvános ülésen a VI. rendű és a XIII. rendű terhelt védője az írásban benyújtott felülvizsgálati indítványt változatlan tartalommal fenntartotta, míg a Legfőbb Ügyészség képviselője írásbeli indítványával egyezően nyilatkozott kiemelve, hogy a VI. rendű terhelt által előterjesztett kifogás, miszerint a Btk. 282.§-ába ütköző bűncselekmény miatt az ügyészség nem emelt vádat, nem megalapozott, ugyanis a vádirati tényállásban az ítéletben írtakkal azonos tartalommal szerepelt a terhelt által elkövetett cselekmény leírása.

A VI. rendű és a XIII. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa részben törvényben kizárt, részben pedig alaptalan.

A VI. rendű terhelt azon hivatkozása, miszerint az alapügyben eljáró bíróságok nem folytattak le bizonyítást a vagyonelkobzás

alkalmazásával kapcsolatosan, illetve a tényleges vagyont is tévesen tartalmazza az elsőfokú ítélet, továbbá, hogy saját számítása szerint - a másodfokú ítéletben írtakkal ellentétben - legfeljebb 6.480.000 forint lehetett volna az illegálisan megszerzett jövedelme, felülvizsgálat alapját nem képezheti.

A Be. 423.§ (1) bekezdése értelmében ugyanis a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, az a felülvizsgálati indítványban sem közvetlenül, sem közvetve a bizonyítékok mérlegelésén keresztül nem támadható.

Ez okból nem vezethet eredményre az A.M. és a 01. számú tanú vallomásának értékelését érintő kifogás, amely szerint a bíróság törvénysértő módon fogadta el a kábítószer függőségben és elvonási tünetekben szenvedő tanúk nyilatkozatát.

A tanúkihallgatások során esetlegesen elkövetett eljárási szabálysértések nem tartoznak az abszolút hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértések körébe, így a Be. 416.§ (1) bekezdés c) pontjában írt felülvizsgálatot sem alapozzák meg.

Ugyancsak kívül esik a felülvizsgálat keretein a Be. 4.§ (2) bekezdésében megfogalmazott in dubio pro reo elvének megsértése, és ezen belül Zs.J., A.M., a 01. számú tanú vallomásának részletes elemzése és értékelése a kábítószeres korongok darabszámát illetően.

Mindezek ugyanis olyan ténykérdések, amelyeket az alapügyben eljáró bíróságok a felülvizsgálat során irányadó tényállásban rögzítettek.

A XIII. rendű terhelt felülvizsgálati indítványában ugyancsak a bizonyítékok mérlegelését sérelmezte, amikor arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság érdemi védekezését elvetve, a bizonyítékokat szubjektív feltételezésekkel helyettesítette.

Ezen túlmenően azt is vitatta, hogy az általa megszerzett és a bíróság által becsléssel megállapított kábítószeres tiszta hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát elérte volna.

A XIII. rendű terhelt mindkét hivatkozásával a bíróság által jogerősen megállapított tényállás helyességét vonja kétségbe, amelyre azonban a már hivatkozott Be. 423.§ (1) bekezdésében írtak szerint nincs törvényes lehetőség.

Ezt meghaladóan a VI. rendű terhelt jogi okfejtése szerint a 2002. július 29-ei házkutatás alkalmával lefoglalt és saját fogyasztásra szánt kábítószerre vonatkozó visszaélést az ügyészség nem tette vád tárgyává, így annak büntethetősége elévült.

A felülvizsgálati indítvány ezen hivatkozása az alábbiak szerint alaptalan.

A Fővárosi Főügyészség NF.5832/2001. számú vádirata a 17. oldal 6. és 7. bekezdésében tartalmazza a saját célra megszerzett kábítószer minőségét és mennyiségét, illetve annak tiszta hatóanyag tartalmát is, valamint a lefoglalás tényét. Kétségtelen, hogy a vádirat a VI. rendű terhelt cselekményeinek jogi értékelése körében nem tartalmazta annak a büntetőtörvénykönyv szerinti minősítését, azonban a III/1. pontjának felhívásával az ügyész az ott rögzített valamennyi cselekményt a történeti tényállásban vád tárgyává tette.

Erre nézve a bíróság bizonyítási eljárást folytatott le, majd a VI. rendű terhelt bűnösségét a Btk. 282.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétségében is megállapította, és ennek megfelelően halmazati büntetést szabott ki.

Figyelemmel arra, hogy az ügyész a VI. rendű terhelt ezen cselekményét a 2003. április 10-én kelt vádiratában vád tárgyává tette, a büntethetőség elévülése az elsőfokú ítélet kihirdetéséig szóba sem kerülhet, vagyis törvényes volt a bűnösség kimondása és a halmazati büntetés kiszabása.

Helytálló viszont a terhelt azon hivatkozása, miszerint az elsőfokú ítélet 82. oldalán - a terheltek cselekményei jogi értékelésének összefoglalása körében - nem hívta fel a Btk. 282.§ (1) és (5) bekezdés a) pontját, amelyből azonban nem következik, hogy e bűncselekményben a bűnösség kimondására nem került volna sor.

Az elsőfokú bíróság ugyanis az ítélet 34. oldalán a 8. és 9. bekezdésében e tekintetben tényállást állapított meg, és a rendelkező részében e bűncselekmény elkövetésében is megállapította a terhelt bűnösségét, és azt a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla is felülvizsgálati jogkörébe vonva, azzal egyetértve, a másodfokú ítélet 21. oldalának 2. bekezdésében írtak szerint törvényesnek tartotta.

A XIII. rendű terhelt védője útján benyújtott felülvizsgálati indítványának I. pontjában részletesen elemezte a Veszprémi Városi Bíróság korábbi - vele szemben felmentő rendelkezést tartalmazó, majd hatályon kívül helyezett - ítéletét, amely azonban nem képezte jelen felülvizsgálati eljárás tárgyát, ezért annak érdemi vizsgálatát a Legfelsőbb Bíróság mellőzte.

Vitatta ugyanakkor a cselekmény jogi minősítését is, minthogy álláspontja szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés nem állapítható meg, mivel arról kizárólag akkor lehet szó, ha a kábítószer haszonszerzési, forgalmazási céllal szerezte

volna be, és azt tovább is adja, vagyis a beszerzett és az eladott mennyiségnek közel azonosnak kellett volna lennie.

A Legfelsőbb Bíróság ezen jogi okfejtést nem tartotta alaposnak, ugyanis az alapügyben eljáró bíróságok a XIII. rendű terhelt cselekményét az anyagi büntető jogszabályok helyes alkalmazásával és az 1/2007. Büntető Jogegységi Határozat szem előtt tartásával, törvényesen minősítették.

A kábítószerrel kereskedés olyan széles körű tevékenységet feltételez, amelynek során az elkövető rendszeresen ismétlődve, anyagi haszonszerzésre törekedve, személyesen vagy közvetítő részvételével működik közre a kábítószer forgalmazásában. Ebből következően a kereskedői tevékenység tágabb elkövetési magatartást jelent a forgalomba hozatalnál.

Nem helytálló a felülvizsgálati indítvány azon következtetése, miszerint a kereskedéssel megvalósuló kábítószerrel visszaélés szempontjából a megszerzett és eladott kábítószer mennyiségnek közel azonosnak kell lennie. De nem tartható az a jogi álláspont sem, hogy amennyiben a vételt követően eladás is történt, úgy a kereskedés kizárólag az értékesített mennyiség esetében állapítható meg.

A kábítószernek haszonszerzésre irányuló, továbbeladás érdekében történő megvételével a kereskedelmi típusú bűncselekmény akkor is befejezett, ha ahhoz az eladás, a forgalomba hozatal, mint többlet cselekmény nem kapcsolódik.

A XIII. rendű terhelt felülvizsgálati indítványában a bíróság által kiszabott büntetés mértékét is sérelmezve, annak változatlan minősítés mellett is jelentős enyhítését indítványozta.

A büntetés kiszabása önmagában felülvizsgálat tárgyát nem képezheti, ugyanis a Be. 416.§ (1) bekezdés b) pontja szerint felülvizsgálatnak csak akkor van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak, illetőleg a büntetés végrehajtását a Btk. 91.§ (1) bekezdésben foglalt kizáró ok ellenére függesztették fel.

Figyelemmel arra, hogy a XIII. rendű terhelt cselekményének minősítése törvényes, a büntetés kiszabásával kapcsolatos indítvány érdemi felülvizsgálatára sincs törvényes lehetőség.

A kifejtett indokokra tekintettel a Legfelsőbb Bíróság - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423.§ (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot K.G. VI. rendű

és M.Zs. XIII. rendű terhelt vonatkozásában a Be. 426.§-a alapján hatályában fenntartotta, míg a felülvizsgálati eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 429.§ (1) bekezdésének megfelelően rendelkezett.

A fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3.§-ának (4) bekezdésén, illetve a 416.§-a (4) bekezdésének b) pontján, továbbá a 418.§-a (3) bekezdésén és 421.§-ának (2)-(3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. május 17.

Dr. Akác Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró.

A kiadmány hitelül:

írnok
MV